

om dets Rettigheder; gjenemfinderes det mange Gange. For at komme til et Resultat om, hvorledes de skulle lade sig forbyde, ikke denne ene Gang, men for Fremtiden, er der derimod Ingen, som finder paa at tage et større Bærf med, selv om det ikke er større og saa fortræffeligt, som det, det ærede Medlem har udgivet, hvilket er det bedste Compendium, vi have af de gjældende Love. Dette vil endda være for stort, og Ministeren har dog udtalt, at Mandstabet skal have samlet Alt, hvad der vedrører saavel dets Pligter som dets Rettigheder. Jeg troer derfor at kunne tilbagevise den Beskyldning, Medlemmet gjorde, at de Forbringer, jeg stiller til Udvalget, vilde bringe det til at blive en heel Sølvgivning; jeg vil kun have, at de Afsnit, her findes, skulle være fuldstændige. Kunde vi senere faae en heel Sølvgivning, vilde jeg finde det fortræffeligt, og det kunne vi, naar vi her borttage Afsnittene om Strafsene og om Forhøringen, saaledes at vi vente til bedre Tider dermed og for Diebliffet kun tage det, der vedkommer Disciplinen og Ordenen ombord i Handelsstibe. Have vi kunnet undvære det Øvrige saa længe, kunne vi undvære det Dyrehavstiden med, og i den Skikkelse, hvori det her foreligger, er der dog ikke Stort ved det. Det samme Medlem meente, at der vilde være Fare ved at udtage § 6, fordi Skibsfolkene, og især Drengene, da vilde være mere udsatte for at faae Prygl end nu, men det troer jeg ikke, thi naar der i en af de tidligere Paragrapher staaer omtalt, at Skipperen kun ved enkelte Veiligheder, naar Nøden tvinger dertil, er berettiget til at bruge Magt og give Slag, forslaaes derved kun et lille Slag, som altid kan falde og hjælpe Folk til at blive hurtigere; men naar der staaer med udtrykkelige Ord deri, at der ikke maa anvendes Prygl, saa vil enhver Skipper eller Styrmand være underkastet Straf efter Loven, naar han giver sig af dermed, og saa seer jeg ikke, at der er Fare for, at Prygleriet vil holde sig ombord i Skibene. Det samme Medlem omtalte de forskjellige sagkyndige Mænd, der havde haft med Sagen at bestille, og indrømmede, at den har maaskee været i for mange Mænds Hænder, thi den har til forskjellige Tider i de sidste 10 Aar været i distrikt over 100

forskjellige Hænder, og det er da intet Under, at den er bleven forvasket, hvad jeg troer, den er. Det er slet ikke min Mening, at en saadan Lov ikke skal gaae igjennem, men min Mening er, at vi skulle tage det Bedste og Nødvendigste ud af den og gemme det Andet f. Ex. til næste Aar for at faae noget Fuldstændigt. Derfor vil jeg anbefale det ærede Thing, at der, naar Sagen gaaer til anden Behandling, bliver nebsat et Udvalg, thi jeg troer ikke, at det vil forsinke Sagen. Naar vi alligevel skulle komme sammen og tale om den uden Udvalg, kunne vi ligesaa godt gjøre det i et Udvalg, og der foreligger da Noget, hvortil Medlemmerne kunne stille Endringsforslag.

Formanden: Folkethingsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Wøller: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Mørk: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Folkethingsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Ischering: Det er allerede omtalt, at man her i denne Lov har gjort et, jeg kan gjerne kalde det, Misbrug af Søfartsbogen. Den hele private Søfart har intet med Søfartsbøger at gjøre; de angaae Udskrivningsvæsenet og Statsstjenesten, og derfor maae der ikke blandes andre Ting ind i dem end de, der gjælde disse Gjenstande. Jeg skal derfor foreslaae, ikke alene at § 13 gaaer ud, men ogsaa den Bemærkning i § 43, hvorefter man vil benytte Søfartsbøger som Middel til at udbrede denne Lov imellem Søfolk. Vil man have, at Søfolk skulle have denne Lov, maa det skee paa anden Maade og under andre Betingelser, som jeg dog ikke her nærmere skal omtale. Det forekommer mig i det Hele at være en ikke uvæsenlig Feil ved denne Lov, at den overseer, at hele Forholdet imellem Skibsfolkene og Skipperen i det Væsentligste hviler